

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง หารือข้อกฎหมายเกี่ยวกับแนวปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕

กรมป่าไม้ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๖๑๐.๒/๑๓๕๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า ตามที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้) ได้เสนอร่างกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตให้มี หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ การซ่อมแซมเลื่อยโซยนต์เป็นธุรกิจเพื่อสินค้า พ.ศ. และขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ซึ่งในการพิจารณาร่างกฎกระทรวงดังกล่าว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้มีความเห็นเกี่ยวกับนิยามคำว่า “เลื่อยโซยนต์” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ว่ากรมป่าไม้จำเป็นต้องร่างกฎกระทรวงเพื่อกำหนดขอบเขตความหมายของเลื่อยโซยนต์ต่อไป นั้น

กรมป่าไม้ได้พิจารณาดำเนินการร่างกฎกระทรวงตามความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) แล้ว แต่เนื่องจากเดิมกรมป่าไม้เข้าใจว่านิยามคำว่า “เลื่อยโซยนต์” มีความชัดเจนแล้วโดยไม่ต้องออกกฎกระทรวงกำหนดความหมายของเลื่อยโซยนต์อีก เว้นแต่กรณีการออกกฎกระทรวงกำหนดให้ส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นส่วนประกอบของเลื่อยโซยนต์ ให้เป็นเลื่อยโซยนต์ด้วย กรมป่าไม้จึงได้ดำเนินการประกาศให้ผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ใช้บังคับดำเนินการแจ้งการมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในครอบครองตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ จึงมีปัญหาในทางปฏิบัติว่า เลื่อยโซยนต์ที่กรมป่าไม้ได้รับแจ้งไว้ก่อนดำเนินการออกกฎกระทรวงกำหนดความหมายของเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ จะมีผลในทางกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๓) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมป่าไม้ โดยรับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (กรมป่าไม้ และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช) แล้ว เห็นว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ บัญญัติห้ามมิให้ผู้ใดมีเลื่อยโซยนต์ไว้ในครอบครอง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์และเพื่อมิให้กระทบกระเทือนต่อผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ พ.ศ. ๒๕๕๕ ใช้บังคับ มาตรา ๑๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ จึงได้บัญญัติให้ผู้ที่มีเลื่อยโซ

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๓๐๒ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๙ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๑ มาตรา ๑๔ ผู้ใดมีเลื่อยโซยนต์อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้ามาขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ผู้นั้นไม่มีความผิดตามมาตรา ๔ และให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตนั้น เว้นแต่จะขาดคุณสมบัติที่กำหนดไว้ตามพระราชบัญญัตินี้

ยนต์อยู่ในความครอบครองในวันที่กฎหมายใช้บังคับ มาขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ใช้บังคับ โดยไม่ถือว่าเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๔^๒ และให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์พิจารณาออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ต่อไป แต่โดยที่นับแต่วันที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ มีผลใช้บังคับจนถึงปัจจุบันซึ่งเป็นระยะเวลาเกินเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ใช้บังคับแล้ว ยังไม่มีการออกกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเลื่อยโซยนต์ ตามบทนิยามคำว่า “เลื่อยโซยนต์” ตามมาตรา ๓^๓ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ แต่อย่างใด จึงยังไม่มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับความเป็นเลื่อยโซยนต์และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ที่จะนำมาดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๑๔ ได้ ดังนั้น การที่ผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์อยู่ในความครอบครองในวันที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ใช้บังคับ มิได้มาขอรับใบอนุญาตภายในกำหนดเวลาดังกล่าว จึงไม่อาจถือได้ว่ามีความผิดตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์

ให้ผู้ซึ่งปฏิบัติตามวรรคหนึ่งไม่ต้องรับโทษตามกฎหมายว่าด้วยศุลกากร และกฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า

ความในวรรคสอง มิให้ใช้บังคับแก่ผู้ที่ถูกจับกุมและถูกดำเนินคดีก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและคดียังไม่ถึงที่สุด

ในกรณีที่นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ไม่ออกใบอนุญาตให้ เมื่อผู้นั้นได้นำเลื่อยโซยนต์มามอบแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ ให้ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่งไม่อนุญาต

ในกรณีที่ผู้ใดไม่ได้รับอนุญาตตามวรรคหนึ่งและวรรคสี่ ให้เลื่อยโซยนต์ของผู้นั้นตกเป็นของแผ่นดินนับแต่วันที่มิได้คำสั่งไม่อนุญาตหรือนับแต่วันที่รัฐมนตรีมีคำวินิจฉัย

เลื่อยโซยนต์ที่ตกเป็นของแผ่นดินตามวรรคห้า ให้นำไปใช้ประโยชน์ในราชการ หรือจำหน่ายให้แก่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือทำลายตามระเบียบที่อธิบดีกำหนด

^๒ มาตรา ๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมี ผลิต หรือนำเข้าเลื่อยโซยนต์ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์

ห้ามมิให้ผู้ใดรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งเปลี่ยนแปลงเลื่อยโซยนต์ให้มีกำลังเครื่องจักรกลเพิ่มขึ้นจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์

การขออนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ผลิตเลื่อยโซยนต์ต้องจัดทำบัญชีและหมายเลขแสดงหน่วยการผลิตตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การออกใบอนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ ให้นายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ทำเครื่องหมายที่เลื่อยโซยนต์ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และระบุพื้นที่ที่อนุญาตให้มีหรือใช้เลื่อยโซยนต์ไว้ด้วย

^๓ มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“เลื่อยโซยนต์” หมายความว่า เครื่องมือสำหรับใช้ตัดไม้หรือแปรรูปไม้ที่มีฟันเลื่อยติดกับโซซึ่งขับเคลื่อนด้วยกำลังเครื่องจักรกล และให้หมายความรวมถึงส่วนหนึ่งส่วนใดที่เป็นส่วนประกอบของเครื่องมือดังกล่าวด้วย ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีกำหนดในกฎกระทรวง

ๆ อย่างไรก็ตาม หากต่อมา มีการออกกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเลื่อยโซยนต์ และกำหนดหลักเกณฑ์ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์แล้ว ผู้ที่มีเลื่อยโซยนต์อยู่ในความครอบครองในวันที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ใช้บังคับก็ต้องมาดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับต่อไป

อนึ่ง การดำเนินการแจ้งการมีอยู่ซึ่งเลื่อยโซยนต์ไว้ในครอบครองต่อนายทะเบียนเลื่อยโซยนต์ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ใช้บังคับ ก่อนมีการออกกฎกระทรวงกำหนดลักษณะของเลื่อยโซยนต์ ตามบทนิยามคำว่า “เลื่อยโซยนต์” ตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ และกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การขออนุญาตให้มีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ ไม่ถือว่าเป็นการดำเนินการยื่นคำขอรับใบอนุญาตมีเลื่อยโซยนต์ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเลื่อยโซยนต์ฯ และต้องมาดำเนินการขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงมีผลใช้บังคับดังกล่าวแล้วข้างต้น

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๙